

۵ نکته‌ای که باید در مورد تقدیس بدانید

نیکولاس تی. باتزیگ

اگر به دنبال تعریفی دقیق از آموزه کتاب مقدسی تقدیس باشید، به سختی می‌توانید تعریفی بهتر از آنچه در «پرسش و پاسخ‌های کوتاه وست‌مینستر» آمده است، پیدا کنید. در پرسش و پاسخ شماره ۳۵، نویسندگان وست‌مینستر نوشته‌اند: «تقدیس، کار فیض رایگان خدا است که به موجب آن کل انسان بر اساس صورت خدا حیات دوباره پیدا می‌کند و انسان رفته رفته قادر است که نسبت به گناه بمیرد و در عدالت زندگی کند.» اگرچه این تعریف ماهیت پیش‌رونده تقدیس را به خوبی بیان می‌کند، اما کتاب مقدس جنبه‌های دیگری از تقدیس را نیز نشان می‌دهد که برای درک کامل این برکت نجات ضروری هستند. در ادامه، به پنج نکته کلیدی توجه کنید:

۱. مسیح منبع تقدیس است.

ایمان‌داران به واسطه‌ی اتحاد با مسیح تقدیس می‌شوند. او تنها منبع تقدیس است، زیرا تمام آنچه برای رشد روحانی نیاز دارند را از طریق ایمان به او فراهم می‌کند. همان‌طور که پولس رسول می‌نویسد: «لکن از او شما هستید، در عیسی مسیح که از جانب خدا برای شما حکمت شده است، و عدالت قدوسیّت و فدا.» (اول قرنتیان ۱: ۳۰). برای اینکه مسیح منبع تقدیس برای قوم خود شود، او باید خود را در کار رستگاری تقدیس می‌کرد (یوحنا ۱۷: ۱۹). اگرچه او گناهی نداشت (دوم قرنتیان ۵: ۲۱)، اما خود را برای قومش تقدیس کرد، با اطاعت کامل از شریعت و احکام خدا (یوحنا ۱۰: ۱۷-۱۸). گیرهاردوس واس توضیح می‌دهد: «این... نباید به‌عنوان تغییری در نجات‌دهنده فهمیده شود، گویی که این تقدیس، فقدان پیشین از قدوسیت را فرض می‌کند، بلکه به‌عنوان وقف کامل زندگی او در اطاعت میانجی‌گرایانه (فعل و تابع) به خداست.» علاوه بر زندگی مطیعانه‌اش، مسیح برای ما تقدیس شد، وقتی بر صلیب مرد و گناهان ایمان‌داران بر او نهاده شد و آن‌ها را در بدن خود بر درخت تحمل کرد. در زمانی که او خشم داوری خدا را تحمل می‌کرد، گناهان آن‌ها از منظر قانونی پاک گردید.

۲. تولد تازه سرچشمه‌ی تقدیس است.

از آنجایی که عادل‌شمردگی برکتی قانونی و یک‌باره از نجات است، تقدیس بیشتر از برکت تحول‌آفرین «تولد تازه» سرچشمه می‌گیرد. با شروع تجربه مسیحی، عمل ایجاد خلقتی نو (تولد تازه) در زندگی ایمان‌داران، فرآیند تقدیس را آغاز می‌کند. همان‌طور که اعتقادنامه‌ی وست‌مینستر توضیح می‌دهد: «کسانی که یک بار به نحوی مؤثر فراخوانده شده و تولد تازه یافته‌اند، قلبی نو و روحی نو در آنها آفریده شده است... بیشتر تقدیس می‌شوند... اما از طریق تأمین مداوم قدرت از روح تقدیس‌کننده‌ی مسیح، بخش تجدید شده پیروز می‌شود؛ و به این ترتیب، مقدسین در فیض رشد می‌کنند و تقدس را در ترس از خدا کامل می‌کنند» (اعتقادنامه‌ی وست‌مینستر فصل ۱۳ بخش ۱ و ۳).

۳. تقدیس دارای جنبه‌ای قطعی نیز است.

جان موری، استاد فقید الهیات نظام‌مند در مدرسه الهیات وست‌مینستر در فیلادلفیا، میان تقدیس قطعی و تقدیس پیش‌رونده تفاوت قائل می‌شود. او درباره آیات عهدجدید که از تقدیس یافتن ایمانداران سخن می‌گویند (مانند اول قرنتیان ۱: ۲؛ ۶: ۱۱؛ عبرانیان ۱۰: ۱۰)، می‌نویسد: «در عهدجدید، اصطلاحات اصلی که در ارتباط با تقدیس به کار می‌روند، نه برای فرآیند، بلکه برای عملی قطعی و یک‌باره استفاده شده‌اند... بنابراین انحراف از الگوهای زبانی کتاب‌مقدس خواهد بود اگر تقدیس را منحصرأ به‌عنوان کاری پیش‌رونده تصور کنیم.» تقدیس قطعی شامل گسستی ریشه‌ای از قدرت گناه در زندگی ایمان‌داران است. این گسست از قدرت گناه زمانی اتفاق افتاد که عیسی بر صلیب برای گناه مُرد (رومیان ۶: ۱۰). موری توضیح می‌دهد:

«مسیح در مرگ و قیام خود قدرت گناه را شکست، بر خدای این جهان، رئیس تاریکی، و حاکم این دنیا پیروز شد، و با این پیروزی تمام کسانی را که با او متحد بودند از قدرت تاریکی رهانید و به پادشاهی خود منتقل کرد. آن چنان اتحادی میان مسیح و قومش وجود دارد که آنان در تمام این دستاوردهای پیروزمند شریک هستند و بنابراین نسبت به گناه مردند و با مسیح در قدرت قیام او برخاستند.»

وقتی ایمان‌دار در زمان مقرر با مسیح متحد می‌شود، این جنبه از کار رستگاری در تجربه مسیحی او تحقق می‌یابد.

۴. ایمان و محبت، ابزارهای دوگانه تقدیس هستند.

در حالی که عادل‌شمردگی ایمان‌داران (یعنی پذیرفته شدن آنان به‌عنوان اشخاصی عادل نزد خدا) تنها از طریق ایمان است، فرآیند تقدیس در زندگی ایمان‌داران از طریق «ایمانی که در محبت عمل می‌کند» (غلاطیان ۵: ۶) اتفاق می‌افتد. ایمان‌داران با همان ایمانی که عادل شمرده شدند، تقدیس نیز می‌شوند. با این حال، در تجربه ایمان‌داران، ایمان به‌طور فعال همراه با محبت عمل می‌کند تا رشد در فیض را به ارمغان آورد. هماهنگی میان کار خدا در زندگی قومش و آنچه که ایشان فراخوانده شده‌اند تا در پاسخ انجام دهند، وجود دارد. پولس رسول این هماهنگی‌های عملی را در کلام خود این‌گونه توضیح می‌دهد: «نجات خود را به ترس و لرز به عمل آورید. زیرا خداست که در شما برحسب رضامندی خود، هم اراده و هم فعل را به عمل ایجاد می‌کند» (فیلیپیان ۲: ۱۲-۱۳).

۵. خدا ابزاری خاص برای پیشرفت تقدیس پیش‌رونده فراهم کرده است.

اگرچه تقدیس بر اساس آنچه مسیح در مرگ و قیام خود انجام داد و در زندگی ایمان‌داران از طریق قدرت روح‌القدس تجربه می‌شود، استوار است، اما خدا ابزاری خاص برای کمک به ایمان‌داران در پیگیری رشد در فیض تعیین کرده است. تقدیس پیش‌رونده‌ی ایمان‌دار متناسب با استفاده او از ابزار فیض خواهد بود. ابزار اصلی که خدا برای تقدیس قوم خود مقرر کرده است عبارت‌اند از کلام، آیین‌ها و دعا. در دعا در مقام کاهن اعظم، عیسی دعا کرد: «ایشان را به راستی خود تقدیس نما. کلام تو راستی است» (یوحنا ۱۷: ۱۷). پولس رسول هنگام اشاره به شام خداوند از «پیاله برکت» یاد می‌کند (اول قرنتیان ۱۰: ۱۶).

خدمت کلام، آیین‌ها و دعا، عناصر اصلی پرستش جمعی هستند. بنابراین، حضور در پرستش روز خداوند با دیگر ایمان‌داران، برای تقدیس پیش‌رونده ما حیاتی است.

این مقاله بخشی از مجموعه «[۵ نکته‌ای که باید بدانید](#)» است.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.

کشیش نیکولاس تی. باتزیگ، کشیش ارشد کلیسای مشایخی، چرچ کریک در چارلستون، کارولینای جنوبی است.